

Néha úgy érzem, feladom, elég! ... de Te nem adtál fel engem.

Számunkra ez a NAGYHÉT nagyon más lesz, igaz sohasem tud egyforma lenni, mert mindig minden változik, de ez azért nagyon más, ezért komolyabb odafigyelésre van szükség.

Ez a szenvedéstörténet hete, amikor nehéz érzések jelentkeznek be nálunk.

Szomorúság, bűntudat, szenvedés, fájdalmas múlt, elutasítottság, egyedüllét... Az ezekhez való viszonyom. A másik irányban viszont az együttérzés, az empátia, az együtt hordozni valakit a szenvedésben. Jézus szenvedéstörténete érzékenyebbé tesz arra, hogy a valóságot lássam, még az érzéseim terén is.

Kinek-kinek van tapasztalata, figyeljük meg, mik azok az érzések, amik ehhez a héthez kapcsolódnak.

NAGYHÉT – SZENVEDÉSTÖRTÉNET

A kenyér meditáció

Kenyer: életet erősítő táplálék, munkánk gyümölcse, az Isten ajándéka. „**A kenyér erőt kölcsönözzön az embernek.**” Zsolt. 104,14

Próbáld meg a kenyér útját követni: hogy is készül, milyen hozzávaló kell hogy elkészüljön. Milyen hosszú az út a búza növekedésétől (érés, aratás, őrlés) a tészta meggyúrásáig, kelesztéséig, sütéséig, elfogyasztásáig.

Milyen ez a képzeletedben megjelenő vagy a kenyérpolcodon lévő kenyér?

Kezedbe vehetsz egy kis darabka kenyeret, fogd fel minden érzékeddel. A tapintásoddal, a szaglással, a szemeiddel, az ízeleléssel, és szinte hallod ahogy él.

Nagycsütörtökön este Jézus is kezébe vette a kenyeret, megáldotta és megtörte, majd tanítványainak adta át. Magunkat Jézusnak adni, kenyérként az ő kezében pihenni, és hagyni magunkat megtörni. Kezei óvatosak, tudjuk, hogy kicsinyeket becézgeted, megáldott, gyógyított, dolgozott, majd szegek szúrták át. Nem tör össze bennünket, hanem kezével óvatosan megtör és odaad másoknak, új életre kelt, új küldetést bíz ránk.

HA valóban Jézus kezébe adjuk magunkat kenyéré tesz, megtör és odaad sokaknak.

Megtör és odaad – átad.

Tanítványainak Ő is önmagát adta oda, mert Ő az éltető kenyér.

Most hiányzik nekünk az Eucharisztia, de reménykedünk, és akkor majd megint teljesen másként, más lelkülettel áldozunk.

Gyakorlat:

Nagycsütörtökön együnk és bánjunk figyelmebben, tisztelettel, a mindennapi kenyérünkkel. Este megpróbálhatjuk, hogy megáldjuk, keresztet rajzolunk rá, majd megtörjük a kenyeret, megosztjuk valakivel. Ez imádság. Aki egyedül van az is gondoljon arra, hogy megtört kenyér, kivel osztaná meg, más években kikkel osztotta meg?

Keresztre feszített szeretet – Szenvedés – Nagypéntek

Az élet sok öröme és szépsége mellett mennyi, tengernyi szenvedés van az emberiség életében. Szenvedni senki nem akar, de mindenki ismeri, milyen. A nyugati filozófia ezt „baj”-nak nevezi, és különbséget tesz elszenvedett fizikai, testi baj és a tulajdon cselekedeteink mélyén rejlő baj, illetve a gonosz vagy a bűn között. Így is fel lehet fogni, amint *Chysostomos* írja: **„Szenvedni azt jelenti: Isten akaratát elszenvedni, és ez nem baj.”** Tekintsünk rá Jézus szenvedésére: – a Getszemáni kertben – az elfogástól az ítélethirdetésig – a Golgotán.

Nézzük meg, hogyan jelenik meg a szenvedés a szentírásban.

- Isten figyelmeztető jele Ez 18,23; Ez 33,11
- Egyes bűnök büntetése ApCsel 14,23; 2Tim 3,12; 1Jn 1,9
- Isten nevelő eszköze 1Pét 4,1-2
- Felkészít valamire Ef 2,19–22; 1Pét 4,1–2
- Megőriz valamitől 2Kor 12,7
- A kereszthordozás sorközössége:
 - Krisztusé ezt csak Ő tehetta meg!
 - magamé Mt 10,38; Mt 16,24; Mk 10,21
 - másoké Kol 1,24; Ef 3,13; 1Kor 12,26;
- A remény hordozója Jn 16,20; Róm 5,3; Jak 1,2–4; 1Pét 5,10-11

A szenvedés értelmét keresve, ne azt kérdezd: MIÉRT, hanem azt, hogy MI CÉLBÓL?!

Mert, Isten gondolatai annyival magasabbak a mi gondolatainknál, mint amennyivel magasabb az ég a földnél. Vö. Iz 55,8–9

Néhány kérdés a megfontoláshoz: Mi érint meg ha a szenvedésre gondolok? Mi okoz jelenleg nagy szenvedést, testi vagy lelki síkon? Ha figyelmem Jézusra irányítom, ha az Ő szenvedésére gondolok?

Ilyés Erika sa